

ROČNI PRAZNIK

(MANUS FESTUM)

Ne pišem v imenu provokacije. S tem, ko pišem, provociram. Provociram tradicijo. Ne zgodovino. Tradicija se mi nudi kot lahka ženska. Vzemirja me. Stoji kot zmedeno zmene sredi cvetočega pokopališča. Ljudje si jo zvedavo ogledujejo. Oblačijo se vanjo. Kot kužno znamenje je. V opozorilo in za skušnjavo. Tradicija je zdrobljeno srce babice.

Zgodovina in tradicija sta mati in hči. Mati osvaja politike, hči pesnike. Mati že dolgo ni več zapeljiva. Hči pa je večno nedolžna prostitutka, provociram ljudsko bogastvo. Naravno zakladnico. Ne maram muzejev. Bedasti so ti zaprašeni obrabi iz druge polovice 17. stoletja, ki trepetajo ob ropotanju pisalnega stroja.

Pravkar sem se pogovarjal z Martinom Krpanom. Kraljevič Marko sedi tik na na moji desni. V daljavi dirjata Don Kihot in Sančo Pansa. Nekoliko sta utrujena.

Provokacija je akcija. Provokator je aktivist, provokator miru je general. Provokator vojne je pesnik.

Provociram, ker je kmetič moj postal meščan. Delavec pa nedeljski tovariš. Ker je filozof postal politik in politik policaj. Ker je pesnik krivoverec pred svetim sodiščem resnice. Ker je aktivist že upokojenec.

Provociram, ker se je literatura znašla v območju politične pošasti. Ker je bilo srce literature umorjeno v zadnjem atenu.

(Nadaljevanje z 2. strani)

Za razredno borbo se skriva borba za oblast.

Pristop k avtonomiji in delitvi oblasti je napravljen na miroljuben način, če hočejo »očetj«² režima igrati svojo vlogo.

Da bi se znova naučili misliti, se je treba uničiti kot posamezniki, pogojeni s pripadnostjo nekemu razredu.

Plešite!

Vsi delavci vseh poklicev morajo vplivati na svoje organizacije, da se zdramijo iz otrplosti in se napotijo z intelektualnimi delavci k avtonomiji.

Naj se vam vrne občutek za praznike.

Rdeča zastava — ta lahko umre. Črna tudi.

Naj slikarji ustvarijo na tisoče zastav, ki bodo simbolizirale raziskovanje, odločnost, notranjo revolucijo, navdušenje, iznajdljivost.

Glasbeniki in pesniki naj ustvarijo nove pesmi.

Za to leto naj se najdejo nove počitnice, da se gibanje ne bi prekinilo.

Vsak dan je treba imeti tribune v tisku.

Le uničevanje dosedanjih načinov mišljenja bo omogočilo ponovno predstavo sveta.

Novi manifest, ki bo emanacija te ideologije, bo nenehno žarenje prav zaradi sodelovanja posameznikov.

Stavke je konec.

Začela se je kritična univerza in začelo se je kritično podjetje. Stavkovni in drugi odbori se morajo imenovati »ustanovni odbori avtonomnega podjetja ali univerze«².

Niče ne more doseči avtonomije, če se ni naučil hoditi. Tisti, ki zna jo hoditi, naj se nauče, kako je treba poučevati hojo. Tisti, ki zna jo hoditi in znajo poučevati, naj nauče tega še druge.

In vse to preprosto zato, da bi človek lahko postal človek!

»mi se giblamo«²

tatu naše kamene dobe. Ker je politika postala edina in najvišji razsodnik lepote in bolečine. Provociram, ker je politika pojedla literaturo.

Zahtevam ločitev literarnega in političnega nivoja. Politični nivo ni zmožen produkcije estetskih vrednot. Politiku je pesnik nevaren, ker je le-ta svoboden in ne priznava demokracije prividov. Politični nivo družbenega medija se je profaniral. Filozofsko misel je spremenil v utrujeno parolo zmedenega praktika, ki omaguje in obupuje nad svojo ponesrečeno kariero.

Literarni nivo je nivo sodobnega subjekta, ki se zaveda svoje usode in njene realizacije, kajti pesnik sam realizira svojo usodo.

Politični nivo pa je nivo nesvobodnega subjekta. Njegova usoda je usoda množice, kateri pripada. Množica ni osveščena. Množica ne pozna svoje usode. Njena usoda je usoda spačene filozofske misli.

Literarni nivo je nivo individualnosti. Politični pa nivo kolektivnosti. Nujnost eksistence individua se oplaja sama iz sebe in sama za sebe. Njen konec je konec moči, ki jo sami ustvarjamo. Kolektiv pa se oplaja iz psihofiziološke nujnosti voditelja edinega osveščenega delca mase.

Zanimam kakršnokoli literaturo, ki nastopa v imenu tega ali onega družbenega sloja, formacije, grupacije. Literatura je obraz narodove svobode in osveščenosti, le preko individua, ki čuti to svobodo in osveščenost najgloblje. Kajti pesnik individuum je edini, ki resnično živi v družbeni strukturi in ki lahko nastopa v njenem imenu — v imenu matice v panju človeštva.

Literatura je poetična misel in ne skrbno zamaskiran top kulturne revolucije. Kultura ne potrebuje revolucije. Literatura ne potrebuje revolucije. Literatura je os revolucije, njen osveščen delec. Njena duša. Pesnik vodi revolucijo. Kajti literatura je pogojena revolucionarnost. Nerevo-

lucionarna literatura je poza, zasmeh naroda. Ob dnevu zmage položi revolucija venec na neznani grob pesnika; prepeva njegove pesmi in se zaveda svoje usode.

Toda danes je pesnik harlekino miru. Harlekino v malomestnem lutkovnem gledališču. Bebase mase, ki je okužena s kugo politikantstva. Pesnik ni kužno znamenje na cvetočem polju ajde. Pesnik je edini voditelj množice. Kajti pesnik čuti še mnogo več, kot le svoje prestrašeno srce. Sliši glas poteptanega človečka. Nekje v globini pobesnele množice.

Provokacija brez prestanka. Provocirati vse in za vse. Ljubiti odvrtnost, kajti le tako boš spoznal lepoto. Ljubiti brezvrednost, kajti le tako boš našel človeka. Ljubiti brezobzirnost, kajti le tako boš spoznan za olikanega in boš pohvaljen.

Samo tako lahko postane literatura orožje v rokah izvežbanega strelca. Samo tako je poezija resnično revolucija; samo tako je resnično delo. Samo tako bo postal pesnik voditelj. Samo tako bo literarni nivo premagal političnega. Samo tako bo poezija pesem. Tako bo politični nivo izgubil svojo osornost. Svojo policajstvo. Svojo ubožnost.

ROČNI PRAZNIK

Ivo Svetina

ODA KULTURNI REVOLUCIJI

tri cipe stoječe na vogalu
diskutirajo o
SOCIALNIH PROBLEMIH
ter o še pomembnejših
POLITIČNIH SPREMENBAH
prva cipa pravi
s smrdljivimi pijanci pa že ne
pa je prišel buržuj z avtom in jo
vzel

bil pa je že star
in mu sploh ni več stopil
tako je bila buržujka ob užitek in
zaslužek
ko se je to ponovilo še dvakrat
je crknila od lakote
PRAV JI JE!
druga cipa je dejala najboljši so
obrniki

pa je dobila mizarja
in bil je skup
in njegova žagovina jo je
opraskala po riti
PRAV JI JE!
tretja pa zavedna
je imela na trebuhu vtetovirano
NAJ ŽIVI KULTURNA REVOLUCIJA!
in je objela lumpen-proletarca
in jo je pošteno potešil
saj je bil zelo krepak
potem pa sta v riu
skupaj pojedla golaž
TA JE BILA ZAVEDNA!

K.V. Chubby

poeta laureatus kulturne
revolucije

MANIFEST KULTURNE REVOLUCIJE

1. V Kult-uro dosledno uvajati Kult Kulturne Revolucije!

2. Glede na dejstvo, da se je v potrošniški družbi proletarijat preklasiral v malomeščanstvo, je treba izničiti sleherni vpliv buržuj-proletariata in uvesti diktaturo lumpen-proletariata oz. deklasiranih elementov!

3. Z vsemi sredstvi iztrebljati sifilistične tvorbe iz kulturnega prostora, se pravi FIZICNO in DUHOVNO uničiti vse ustvarjalne in reproduktivne sile buržuj-proletariata ter ostalih elementov, ki so zapadli propagandi ali pa so se prodali drobnoburžujski ideologiji!

4. Kulturo SRPU in KLADIVU; še prej pa oboje položiti v roke do sedaj deklasiranih elementov — lumpen-proletariata, prostitutk, postopačev in ostalih — pa naj z njimi žanjejo in razbijajo drobnoburžujske in buržuazno-proletarske glave!

5. Dosledno izvajati KULTURNO REVOLUCIJO in KULT deklasiranih elementov!

6. UNICITI buržoazni REALIZEM in buržoazno-proletarski SOC-REALIZEM ter dosledno in brez milosti uvesti SOC-REIZEM!

7. SOC-REIZEM očistiti vseh buržoaznih in ANTI-KULT-URNO revolucionarnih elementov, ki so se hinavsko vtihotapili v njegove vrste!

8. NAJ ŽIVI KULTURNA REVOLUCIJA DEKLASIRANIH ELEMENTOV!

9. DEKLASIRANI ELEMENTI — ZDRUŽITE SE IN ZRUŠITE BURŽOAZNO PROLETARSKO DIKTATURO!

kovač vojín — chubby
poeta laureatus kulturne revolucije
K podpisu tega manifesta vabim vse
zavedne deklasirane elemente!

Kulturna revolucija na Slovenskem

V četrtek, 10. oktobra tega leta, na Danijelov dan, je okoli enajste ure pred polnočjo na uredništvu Tribune zazvonil telefon. Klicavec je zahteval urednika Marka Svabiča. Potem se je godilo naslednje: »To si ti — ti si napisal manifest... se dobiva danes ob šestih v Tivoliju, ti že pokažem kulturno revolucijo, pizda ti materina...«

(m. š.)

sem za revolucijo
sem za ljudsko umetnost
sem za odstranitev

iztrebitev

pokončanje gnojnih bul v našem kulturnem prostoru
buržoazne kulture

p. s.: s tem ne reklamiram nasilja kot poti za uresničevanje revolucije, ker je revolucija KULTURNA REVOLUCIJA; boj za kulturo ljudstva, boj za kulturo sploh

somišljenik in zoprnik
matjaž hanžek

JSI TAKE PODEPSAL KATALOG?

(se bo nadaljevalo)